

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการแปลประโยคกรรมวาจกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กรณีศึกษางานแปลบทบรรยายได้ภาพในภาพยนตร์แนวแฟนตาซี โดยจิระนันท์ พิตรปรีชา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการแปลประโยคกรรมวาจกที่ปรากฏในบทบรรยายได้ภาพยนตร์ตามบริบท รวมถึงศึกษาคำบ่งชี้กาลในประโยคกรรมวาจกภาษาไทยที่ปรากฏเป็นบทบรรยายได้ภาพยนตร์จากประโยคกรรมวาจกภาษาอังกฤษในกาลต่าง ๆ ในภาพยนตร์แนวแฟนตาซี ทั้ง 6 เรื่องอันได้แก่ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring*, *The Lord of the Rings: The Two Towers*, *The Lord of the Rings: The Return of the King*, *Men in Black I*, *Men in Black II* และ *The Golden Compass* โดยมีคำถามวิจัย 2 ข้อ คือ ผู้แปลได้ใช้กลวิธีใดในการแปลประโยคกรรมวาจกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ปรากฏเป็นบทบรรยายได้ภาพยนตร์ตามบริบท และผู้แปลได้ใช้คำบ่งชี้กาลใดในประโยคกรรมวาจกภาษาไทยตามประโยคภาษาอังกฤษที่เป็นกาลต่าง ๆ ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลได้จากการคัดเลือกประโยคกรรมวาจกภาษาอังกฤษคู่กับประโยคแปลภาษาไทยแล้วนำมาจัดกลุ่มตามประเภทพฤติกรรมการแปลและกาล โดยให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การใช้ประโยคภาษาอังกฤษและภาษาไทยรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเจ้าของภาษาชาวต่างประเทศตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้วจึงวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดในกรอบงานวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. กลวิธีการแปลที่ใช้มากที่สุดในการแปลประโยคกรรมวาจกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย คือ กลวิธีการหลีกเลี่ยงความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ มีค่าร้อยละ 37.18 กลวิธีการแปลที่ใช้รองลงมา คือ กลวิธีการละคำแสดงกรรมวาจก และ การใช้คำ “ถูก” นำหน้ากริยา คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ 21.79 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีการแปลที่ปรากฏการใช้น้อยที่สุด คือ การใช้คำ “มี” ตามด้วยประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 0.86

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนประโยคที่ปรากฏคำบ่งชี้กาลจากจำนวนกลวิธีการแปลกรรมวาจกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยตามกาลต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้คือพบการแปลประโยคตามกาลโดยไม่ระบุคำบ่งชี้กาลมากที่สุดโดยพบจำนวน 176 ประโยคพบในกลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ (2.4) มากที่สุดจำนวน 59 ประโยค กลวิธีการแปลที่พบมากที่สุด อันดับรองลงมาคือกลวิธีการแปลด้วยการละคำแสดงกรรม

จาก (2.2) 38 ประโยคและกลวิธีการแปลที่พบน้อยที่สุดคือกลวิธีการแปลด้วยการใช้คำ “มี” ตามด้วยประโยคกรรตุจาก (2.1.1) และ กลวิธีการเปลี่ยนรูปประโยค (2.3) พบจำนวน 2 ประโยค คำบ่งชี้กาลที่พบสูงสุดเป็นอันดับรองลงมาคือ การใช้คำบ่งชี้กาล “จะ” โดยพบจำนวน 32 ประโยค พบในกลวิธีการแปลประโยคกรรมาจกด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตาม ต้นฉบับ (2.4) มากที่สุดจำนวน 13 ประโยค อันดับรองลงมาคือกลวิธีการแปลด้วยการใช้คำ แสดงกรรมาจก (2.2) พบจำนวน 9 ประโยคและกลวิธีการแปลที่พบน้อยที่สุดคือ กลวิธีการแปล ด้วยการใช้คำ “มี” แทนกริยาและวางหน้าคำนามหรือนามวลี (1.3) กลวิธีการแปลด้วยการใช้คำว่า “โดน” วางหน้าคำกริยา (1.5) และกลวิธีการไม่แปลประโยคกรรมาจกจากภาษาอังกฤษเป็น ภาษาไทย (2.6) และคำบ่งชี้กาลที่พบน้อยที่สุดคือการแปลโดยการ ใช้คำบ่งชี้กาล ตลอดกาล และ ทุกวัน พบได้ในกลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ (2.4) และกลวิธีการแปลประโยคกรรมาจกด้วยการใช้คำว่า โดน วางหน้าคำกริยา (1.5) โดยพบข้อมูล จำนวนประโยคเท่ากันคือ 1 ประโยค

ในส่วนของการแปลตามกาลสามารถพบผลการวิจัยเพิ่มเติมจากจำนวนของประโยค กรรมาจกที่ปรากฏในบทบรรยายได้ภาพยนตร์ทั้ง 6 เรื่อง ปรากฏประโยคแปลตามกาลในรูปแบบ Present Simple Tense มากที่สุด โดยมีค่าร้อยละ 53.85 โดยประโยคแปลภาษาไทยในกาลดังกล่าว พบประโยคไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาลมากที่สุด โดยมีค่าร้อยละ 74.61 อันดับรองลงมาคือประโยคมี คำบ่งชี้กาล จะ โดยมีค่าร้อยละ 14.29 และประโยคที่มีคำบ่งชี้กาลที่พบน้อยที่สุดคือคำบ่งชี้กาล ตลอดกาล และ ทุกวัน โดยมีค่าร้อยละ 0.79 ประโยคแปลตามกาลในรูปแบบ Past Simple Tense พบค่าความถี่เป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นค่าร้อยละ 24.79 โดยประโยคแปลภาษาไทยในกาลดังกล่าวพบ ประโยคไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาลมากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 91.38 อันดับรองลงมาคือประโยคมี คำบ่งชี้กาล แล้ว คิดเป็นค่าร้อยละ 6.90 และประโยคที่มีคำบ่งชี้กาลที่พบน้อยที่สุดคือคำบ่งชี้กาล เคย คิดเป็นค่าร้อยละ 1.72 และประโยคแปลตามกาลที่พบน้อยที่สุด คือ Past Perfect Tense มีค่าร้อยละ 0.85 ประโยคไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาล

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิเคราะห์กลวิธีการแปลประโยคกรรมาจกจากภาษาอังกฤษเป็น ภาษาไทยพบว่าจิระนันท์ พิตรปรีชาเลือกใช้กลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอด ความหมายตรงตัวตามต้นฉบับมากที่สุดจากความถี่ที่พบมีค่าร้อยละ 38.03 ซึ่งกลวิธีนี้เป็นกลวิธี ที่ผู้แปลใช้การตีความจากบริบท (เสาวลักษณ์ ข้อยเจริญสุข, 2544, หน้า 60) แล้วจึงหาคำที่แสดง ความหมายเหมาะสมเข้ากับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งเป็นคำในภาษาฉบับแปลที่

ทำให้ผู้ชมเข้าใจความหมายในภาษาต้นฉบับและไม่เสียอรรถรสและลีลาของความหมายที่ภาพยนตร์ต้องการสื่อออกมา ดังตัวอย่างประโยคจากภาพยนตร์ *The Lord of The Rings: The Fellowship of the Ring* เช่น *None can escape it! You'll all **be destroyed**!* ภาษาลับแปลปรากฏในภาพยนตร์ว่า “ไม่มีใครรอดแน่ ตายกันหมดนี่ละ” คำกริยาหลักคือ *destroyed* หากแปลตรงตัวสามารถแปลได้ว่า ทำลาย ผลิตาญ ดับ ฆ่า ทำให้ไม่ได้ผลหรือใช้การ ไม่ได้ซึ่งผู้แปลมิได้ใช้ความหมายตรงตัวตามภาษาต้นฉบับในการแปล หากแต่หลีกเลี่ยงความหมายตรงตัวด้วยการใช้คำว่า ตาย แทน สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544, หน้า 42) ได้กล่าวถึงการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับว่าผู้แปลสามารถตีความในภาษาต้นฉบับก่อนแล้วจึงหาคำที่เหมาะสมกับบริบททำให้ประโยคละสลวยมากกว่าแปลตรงตัวตามรูปศัพท์เดิมเหมือนความหมายของภาษาต้นฉบับ

กลวิธีการแปลเอาความด้วยการละคำแสดงกรรมวาทก เป็นกลวิธีที่พบค่าความถี่สูงสุด อันดับ 2 รองจากกลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับจากที่พบในภาพยนตร์ทั้ง 6 เรื่องนี้ จิระนันท์ พิตรปรีชาไม่ระบุคำแสดงกรรมวาทก คือ คำว่า ถูก ได้รับ มีเป็น และ โดน ในประโยคแต่ยังคงแปลความหมายของคำกริยาหลักของประโยคตรงตัวตามความหมายของภาษาต้นฉบับ ส่วนผู้กระทำของประโยคอาจไม่มีหรือละออกไปเนื่องจากไม่ทราบว่าเป็นผู้ใดดังที่เสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544, หน้า 67) ระบุว่าการละคำแสดงกรรมวาทกใช้เพื่อบอกความหมายเป็นกลางบอกเล่าข้อมูลหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมักไม่ระบุผู้กระทำเนื่องจากไม่ทราบผู้กระทำเป็นใครหรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทราบว่าผู้กระทำเป็นใคร เช่น ประโยคจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Two Towers* ว่า “If Sauron **is defeated** and Aragorn made king...” แปลได้ว่า “ต่อให้ซอรอนพ่าย..อารากอร์นเป็นกษัตริย์” จะเห็นได้ว่า *Sauron* เป็นผู้ถูกกระทำในประโยคกรรมวาทกในภาษาต้นฉบับกลายมาเป็นประธานของประโยคในภาษาลับแปล คำกริยาหลักของประโยค *defeated* ถูกแปลด้วยคำศัพท์ตรงตัวว่า พ่าย ประโยคฉบับแปลไม่ระบุผู้กระทำว่าใครทำให้ซอรอนพ่ายแพ้ ซึ่งในการแปลประโยคกรรมวาทกนั้นหากต้องการเน้นผู้ถูกกระทำที่อยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคต้นฉบับ ในภาษาลับแปลมักจะนำผู้ถูกกระทำมาวางไว้ในตำแหน่งประธานเช่นเดียวกันกับต้นฉบับ เหมือนดังที่ปรีชา อุรรัตน์ (2541, หน้า 50) กล่าวว่า ประโยคกรรมวาทกภาษาอังกฤษมักสื่อความหมายโดยเน้นที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำเมื่อนำมาแปลจึงยังได้คงผู้ถูกกระทำไว้ในตำแหน่งประธานของประโยคดั้งเดิม

การแปลโดยใช้คำ “ถูก” นำหน้ากริยาเป็นกลวิธีที่ผู้แปลทั่วไปใช้เพื่อแสดงความหมายกรรมวาทก จิระนันท์ พิตรปรีชาใช้กลวิธีรองลงมาจากกลวิธีการแปลด้วยการละคำแสดงกรรมวาทกซึ่งประเทือง ทินรัตน์ (2543, หน้า 41) กล่าวว่าภาษาไทยนิยมใช้กริยาช่วยคำว่า

“ถูก” นำหน้ากริยาหลักเฉพาะในความหมายที่ไม่ดีหรือเหตุการณ์เกิดขึ้นในเชิงลบ แต่อย่างไรก็ตาม อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549, หน้า 238) กล่าวโดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ Prasithrathsint (2001) ว่าคำว่า “ถูก” ในปัจจุบันใช้เป็นตัวบ่งชี้ประโยคกรรมที่ไม่ใช่เชิงลบด้วยซึ่งใช้ได้กับคำกริยาทุกตัว ทั้งนี้ ผู้แปลจะต้องดูบริบทของภาพยนตร์เป็นองค์ประกอบหลักว่าผู้พูดหรือตัวละครนั้นต้องการสื่อถึงเจตนาใดในการกล่าวถ้อยคำนั้นจึงจะเลือกใช้คำที่เหมาะสมในการแปลเหมือนดังที่ เสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544, หน้า 33) ได้อธิบายการสื่อความหมายของประโยคกรรมจากไว้ว่า ถ้ากริยาในประโยคก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้ถูกกระทำในประโยค สามารถสื่อได้ว่า ประโยคนั้นเป็นประโยคที่มีความหมายในทางที่ดี แต่หากกริยาในประโยคส่งผลกระทบในทางที่ไม่ดีต่อผู้ถูกกระทำในประโยค จะสื่อได้ว่าประโยคนั้นเป็นประโยคที่สื่อในทางความหมายในทางไม่ดี แต่ถ้ากริยาในประโยคไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกใด ๆ กับผู้ถูกกระทำอาจกล่าวได้ว่าประโยคนั้นมีความหมายเป็นกลาง

ดังนั้นจึงสามารถยืนยันได้ว่าการใช้คำว่า “ถูก” สามารถนำหน้ากริยาหลัก ได้ทุกตัว จากข้อสังเกตในบริบทของภาพยนตร์ผู้แปลเลือกใช้คำว่า “ถูก” มักใช้แสดงประโยคกรรมจากที่ประธานถูกกระทำ ซึ่งประธานอาจเป็นได้ทั้งคนหรือมนุษย์ สิ่งของ สถานที่ รวมทั้งภาระงาน บางสิ่ง สื่อความหมายได้ทั้งด้านลบ เป็นกลาง และด้านบวก เช่นตัวอย่างจาก ภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* ด้วยประโยคที่ว่า This task **was appointed** to you. แปลเป็นภาษาฉบับแปลได้ว่า ภาระนี้ถูกมอบหมายให้กับเจ้า คำว่า “ถูก” ใช้กับภาระงานที่ได้รับมอบสื่อความหมายเป็นเชิงลบ เนื่องจากตัวละครที่ได้รับภาระมา มีความหวาดหวั่นในการได้รับภาระงานนี้มาทำดังบริบทเนื้อความก่อนหน้าที่กล่าวว่า “-I cannot do this alone.” แปลเป็นภาษาฉบับแปลว่า “-ข้าทำคนเดียวไม่ได้” จิระนันท์ พิตรปรีชาใช้คำ “ถูก” นำหน้ากริยาในการสื่อความหมายที่ดี คือ ประโยค **Have you ever been called** home... จากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* แปลเป็นภาษาฉบับแปลว่า “ท่านเคยถูกเรียกให้กลับบ้าน” ตามบริบทภาพยนตร์ผู้กล่าวกล่าวด้วยความรู้สึกที่ดีต่อการถูกเรียกกลับบ้านในฐานะที่เป็นลูกของมหาเสนาบดีมีตำแหน่งสูงตามวัฒนธรรมบริบทของภาพยนตร์ การถูกเรียกกลับบ้านหรือเข้าเมืองจะใช้เสียงดนตรีเป่าร้องแสดงถึงการให้เกียรติยศต่อผู้ได้ฟัง คำว่า “ถูก” ใช้นำหน้ากริยาที่สื่อความหมายไม่ดี เช่น ตัวอย่างจากภาพยนตร์ *Men In Black II* กล่าวว่า Ben, the Zarthan, **was vaporized** here. แปลได้ว่าเป็นจากดาวซาร์ธาถูกกำจัดที่นี่ ซึ่งเป็นเป็นเอเลี่ยนได้ถูกฆ่าตายสื่อถึงความหมายเชิงลบต่อผู้ถูกกระทำ

ผู้แปลเลือกใช้ประโยคระบุคำกริยากรรมจาก คือ คำว่า “โดน” นำหน้ากริยา เป็นหนึ่งในรูปแบบการแปลตรงตัวสอดคล้องกับงานวิจัยซึ่งเสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544, หน้า 71) พบ

กลวิธีการแปลด้วยการใช้คำว่า “โดน” นำหน้ากริยาโดยว.วินิจัยกุลใช้กลวิธีนี้ในการแปลนวนิยายเรื่องพินน้ำผึ้ง ซึ่งประโยคแปลภาษาไทยที่ว.วินิจัยกุล แปลนี้ใช้คำว่า “โดน” สื่อความหมายเชิงลบ ดังตัวอย่างประโยคต้นฉบับ “...when I don't know what I'm **being accused of**?” แปลได้ว่า “...เมื่อผมไม่มีทางรู้ว่าตัวเองโดนกล่าวหาอะไรเข้าบ้าง” และเสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544) ได้เสนอความคิดเห็นว่าไม่สามารถสรุปตรงตัวได้ว่าการใช้คำว่า “โดน” ในประโยคสื่อความหมายไปในทางไม่ดี เนื่องจากในงานวิจัยพบข้อมูลทั้งหมดเพียงประโยคเดียวเท่านั้น แต่จากงานวิจัยนี้พบว่า จิระนันท์ พิตรปรีชา แปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยด้วยการใช้คำว่า “โดน” นำหน้ากริยานั้น สามารถสื่อความหมายในเชิงบวกและเชิงลบได้ตามบริบทของภาพยนตร์ประกอบ โดยจากข้อมูลส่วนใหญ่ในภาพยนตร์นั้นพบการใช้คำว่า “โดน” นำหน้ากริยาในความหมายเชิงลบโดยพบคำว่าโดนถ่วงเวลา โดนบุก โดนฆ่า โดนจับกดชักโครก โดนใส่ร้าย โดนขัง โดนทำร้าย เป็นต้น ดังตัวอย่างประโยคจากภาพยนตร์ *Men In Black II* ว่า “- Breach! We're **being flushed**” ปรากฏบทบรรยายภาษาฉบับแปลว่า “- แอ้แล้ว เราจะโดนจับกดชักโครก” คำว่า โดน นำหน้ากริยา จับกดชักโครก ซึ่งสื่อความหมายเชิงลบ เหมือนดังที่อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549, หน้า 238) กล่าวว่า ปัจจุบันคำว่า “โดน” จะถูกนำมาใช้แทนที่คำว่า “ถูก” ที่สื่อความหมายเชิงลบ เช่น โดนลงโทษ โดนทำโทษ โดนโจมตี เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามผู้แปลควรดูบริบทของภาษาต้นฉบับประกอบ เนื่องจากผลของข้อมูลยังพบว่าจิระนันท์ พิตรปรีชาเลือกใช้คำว่า “โดน” นำหน้ากริยาในการสื่อความหมายเชิงบวกได้ตัวอย่างจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* จากประโยคทั้งบริบทคือ “-He escaped the dungeons of Balad-dür ? -Escaped... ..or **was set loose**.” แปลเป็นภาษาฉบับแปลได้ว่า “-หนีออกมาจากคุก บาราด-ดัวร์ ได้หรือ -ไม่หนีก่อนปล่อยมา” โดยคำว่า โดน นำหน้ากริยา ปล่อยมา ซึ่งบริบทผู้ที่โดนปล่อยตัวออกมาเคยถูกจับอยู่ในคุกและสามารถออกมาจากคุกเป็นอิสระภาพได้เป็นการสื่อความหมายที่ดีต่อผู้ถูกกระทำดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าการแปลด้วยการใช้คำว่า “โดน” นำหน้ากริยาสามารถแปลให้ความหมายเชิงบวกและเชิงลบได้ โดยต้องดูบริบทประกอบ

ในงานวิจัยนี้ผู้แปลใช้กลวิธีการไม่แปลประโยคกรรมวาจกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย สามารถใช้ได้เมื่อกริยากรรมวาจกนั้นไม่ใช่ส่วนสำคัญในการสื่อความหมายของประโยคนั้นๆ จึงสามารถตัดทิ้งได้เพื่อไม่ทำให้ประโยคเยิ่นเย้อ (เสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข, 2544, หน้า 50) คล้ายคลึงกับกลวิธีการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไปของสัญญาวิ สายบัว (2550, หน้า 70) ซึ่งหากคำในภาษาต้นฉบับไม่ให้ความหมายที่สำคัญ สามารถละไม่แปลได้และไม่ทำให้สาระสำคัญสูญเสียไป ในงานวิจัยนี้พบประโยคที่สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวดังตัวอย่างจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Return of the King* จากภาษาต้นฉบับ “Peregrin Took, my lad,

there is a task now to **be done**.” ปรากฏภาษาฉบับแปลว่า “เพเรกริน ทุค...มีภารกิจหนึ่ง” ประโยคแปลเอาความด้วยการละไม่แปลคำกริยากรรมวาก *be done* เพียงกล่าวถึงภารกิจหนึ่งหรือจากคำต้นฉบับว่า *a task* เท่านั้น ซึ่งหากแปลตรงตัวสามารถแปลคำกริยากรรมวากต้นฉบับ *be done* ได้ว่า *ทำให้สำเร็จ* หรือ *ทำให้เสร็จสิ้น* ซึ่งหากพิจารณาตามบริบทในภาพยนตร์แล้ว ประโยคสามารถตีความหมายของคำกริยากรรมวากต้นฉบับออกได้ เนื่องจากมีภาพปรากฏบนฉากภาพยนตร์ในขณะที่เรื่องกำลังดำเนินอยู่ โดยผู้ชมภาพยนตร์สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องโดยปริยาย และตัดคำแปลออกไปก็ไม่ได้ทำให้ภาพยนตร์เสียอรรถรสด้วย

กลวิธีการแปลตรงตัวด้วยการใช้คำว่า “มี” แทนกริยาและวางหน้าคำนามหรือนามวลีที่พบในงานวิจัยนี้ เป็นลักษณะการแปลตรงตัวที่ธีระนันท์ พิตร์ปรีชา ใช้คำบ่งชี้กรรมวากคือคำว่า “มี” ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยคฉบับแปลและวางไว้หน้าคำนาม หรือนามวลี ซึ่งคำนามหรือนามวลีในภาษาฉบับแปล ได้มาจากการตีความจากบริบทความหมายของคำกริยากรรมวากต้นฉบับสอดคล้องกับเสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544, หน้า 57) ดังตัวอย่างจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Return of the King* ด้วยประโยคภาษาต้นฉบับ “As steward, you **are charged** with the defense of this city. Where are Gondor’s armies?” ปรากฏภาษาฉบับแปลว่า “ท่าน**มีหน้าที่**รักษาเมือง...ไหนล่ะทัพกองดอร์?” ประโยคฉบับแปลใช้คำบ่งชี้กรรมวากคือคำว่า “มี” ทำหน้าที่เป็นคำกริยานำหน้าคำนาม *หน้าที่* ซึ่งแปลมาจากคำต้นฉบับ *charged* ประโยคฉบับแปลยังคงแปลด้วยการแปลแบบตรงตัวกล่าวคือ ผู้ถูกกระทำของประโยคภาษาอังกฤษ “you” ยังคงถูกแปลอยู่ในตำแหน่งประธานในภาษาไทยคือ “ท่าน” และละผู้กระทำของประโยคออกไป

กลวิธีการแปลด้วยการเปลี่ยนชนิดของคำนั้น พบรูปแบบการแปลสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544, หน้า 48) ที่ผู้แปลเปลี่ยนหน้าที่ของกริยากรรมวากในภาษาต้นฉบับกลายเป็นคำนามในภาษาฉบับแปลเพื่อความเหมาะสมตามบริบทของภาพยนตร์ ข้อจำกัดขนาดตัวอักษร และความสละสลวยของภาษาฉบับแปล ดังตัวอย่างประโยคจาก ภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* คือ *Its Black Gates **are guarded** by more than just Orcs*. ปรากฏเป็นบทบรรยายได้ภาพยนตร์ฉบับภาษาไทย คือ *ยามประตูดำไม่ได้มีเฉพาะพวกออร์ค* คำกริยาหลักของประโยค *guarded* สามารถแปลได้ว่า *เฝ้ายามหรือคุ้มกัน* ผู้แปลได้เปลี่ยนคำกริยากรรมวากนี้กลายเป็นคำนาม คือ *ยาม* การเปลี่ยนคำกริยากรรมวาก เป็นคำนาม หากพิจารณาตามบริบทภาพยนตร์พบว่าตัวละครได้สนทนาถึงประตูดำที่เป็นทางเข้า ไปสู่ดินแดนปีศาจนั้นมีมนุษย์ที่ปกป้องประตูอยู่หลายจำพวก จากคำสนทนาต่อไปว่า *There is evil there that does not sleep*. คือ *ยังมีปีศาจที่ไม่เคยหลับไหล* ซึ่งทำหน้าที่เป็นยามเฝ้าประตูทางเข้าอยู่ ดังนั้นการใช้คำนามว่า *ยาม* จึงสอดคล้องกับบริบทภาพยนตร์ หรือตัวอย่างประโยคจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The*

Return of the King คือ “It **was made** by those who are dead.” ปรากฏภาษาฉบับแปลว่า “ผีมือพวกที่ตาย” ผู้แปลได้เปลี่ยนคำกริยากรรมจาก *was made* เป็นคำนาม คือ *ผีมือ* ซึ่งมีความหมายเทียบเคียงกับภาษาต้นฉบับเพียงแต่เปลี่ยนหน้าที่จากคำกริยาเป็นคำนาม

กลวิธีการแปลเอาความด้วยการเปลี่ยนรูปประโยคจากข้อมูลบทบรรยายได้ภาพยนตร์ในฉบับภาษาไทยพบว่า จิระนันท์ พิตรปรีชาได้เปลี่ยนรูปประโยคจากประโยคกรรมจากในภาษาอังกฤษเป็นประโยคกรรตุจากในภาษาไทย โดยเดิมผู้ถูกกระทำอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคภาษาอังกฤษและมีคำกริยาแสดงกรรมจากเป็นกริยาหลักของประโยคเมื่อนำมาแปลเป็นภาษาไทยประโยคกรรมจากภาษาอังกฤษได้ถูกเปลี่ยนเป็นประโยคกรรตุจากภาษาไทย โดยนำผู้กระทำของประโยคกรรมจากในภาษาอังกฤษซึ่งอาจถูกละไว้ไม่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษหรือมีคำบ่งชี้ผู้กระทำชัดเจนในประโยค กลับขึ้นมาเป็นประธานของประโยคในภาษาไทยตามด้วยความหมายของคำกริยากรรมจากและต่อท้ายด้วยผู้ถูกกระทำหรือเป็นกรรมในประโยคภาษาไทยดังโครงสร้าง ประธาน (ผู้กระทำ) + กริยากรรมจาก + ผู้ถูกกระทำ (กรรม) + (ส่วนขยาย) สอดคล้องดังงานวิจัยของเสาวลักษณ์ จ้อยเจริญสุข (2544) ว่าการเปลี่ยนรูปประโยคเป็นกลวิธีที่นำผู้กระทำมาวางไว้ในตำแหน่งประธานของประโยคกรรตุจากและเปลี่ยนรูปกริยากรรมจากในต้นฉบับเป็นกริยาของประโยคกรรตุจากเพื่อขยาย ผู้กระทำที่ทำหน้าที่เป็นประธาน ซึ่งคล้ายคลึงกับแนวทางการปรับบทแปลในระดับประโยค ของสัจฉริย สายบัว (2550, หน้า 71) ว่าการแปลนั้นสามารถจัดระเบียบวิธีการนำเสนอด้วยการจัด เรียงคำ วลี หรือ ประโยคใหม่ให้เหมาะสมว่าจะนำสิ่งใดมากล่าวเป็นลำดับก่อน - หลัง ซึ่งกลวิธีการเปลี่ยนรูปประโยคจากกรรมจากในภาษาต้นฉบับให้เป็นประโยคกรรตุจากในภาษาฉบับแปลนั้นช่วยให้ประโยคสละสลวยและให้เห็นความสำคัญของประธานของประโยคดังเช่น ตัวอย่างจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* ด้วยประโยคภาษาต้นฉบับ คือ This evil cannot **be concealed** by the power of the Elves. ปรากฏในภาษาฉบับแปลว่า พลังของเอลฟ์ไม่อาจจะต่อต้านความชั่วร้ายนี้ได้ ดังจะเห็นได้ว่าคำว่า *This evil* เดิมเป็นประธานของประโยคกรรมจากซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำในประโยคภาษาต้นฉบับได้ถูกนำมาวางไว้เป็นกรรมในประโยคกรรตุจากและผู้กระทำของประโยคกรรมจากเดิม คือ *the power of the Elves* ถูกเปลี่ยนเป็นประธานของประโยคกรรตุจากในภาษาฉบับแปล ในส่วนกริยากรรมจาก คือ *be concealed* นั้น ผู้แปลใช้กลวิธีหลักเกี่ยวกับการถ่ายทอดความหมายตรงตัวได้ใช้คำว่า *ต่อต้าน* ซึ่งหากแปลตรงตัวคำว่า *be concealed* แปลได้ว่า *ปกปิด* ซึ่งจะเห็นได้ว่าการแปลด้วยการเปลี่ยนรูปประโยคนอกจากโครงสร้างของประโยคฉบับแปลเปลี่ยนแปลงไปจากโครงสร้างของประโยคต้นฉบับแล้ว ในการแปล

ความหมายคำกริยากรรมวาทกในประโยคอาจมิได้แปลตรงตัว แต่หากหลีกเลี่ยงใช้ความหมายอื่นให้สอดคล้องกับการดำเนินเรื่องได้

กลวิธีการแปลเอาความด้วยการใช้คำ “มี” ตามด้วยประโยคกรรมวาทก เป็นการใช้คำว่า “มี” วางไว้ต้นประโยคแล้วตามด้วยประโยคกรรมวาทก ซึ่งผู้แปลนำผู้กระทำมาวางไว้ตำแหน่งประธานของประโยคดังประโยคภาษาต้นฉบับจากตัวอย่างภาพยนตร์ *The Golden Compass* เช่น “it is important to know if I was followed.” แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “ต้องให้ผมรู้ ถ้ามีใครตามดู” การแปลตามประโยคนี้แปลโดยใช้คำว่า “มี” เชื่อมประโยคและเปลี่ยนประโยคกรรมวาทกต้นฉบับ *I was followed* เป็นภาษาไทยด้วยการเพิ่มผู้กระทำของประโยคกรรมวาทกเดิมที่ละไว้ คือคำว่า *ใคร* ตามด้วยคำภาษาฉบับแปล ตามดู จากคำกริยากรรมวาทกต้นฉบับ “was followed” จึงได้ประโยคดังนี้ว่า *ใครตามดู* จากบริบทภาพยนตร์ตัวละคร ได้กล่าวประโยคนี้ขึ้นด้วยความกังวลใจว่าตนเองมีใครตามสอดแนมอยู่หรือไม่เนื่องจากเป็นผู้เก็บของลับสำคัญไว้โดยไม่ให้ศัตรูพบ ดังนั้นเมื่อแปลเป็นภาษาฉบับแปลจึงต้องเน้นประธานที่เป็นผู้กระทำที่ตัวบุคคลผู้ซึ่งอาจติดตามมาสอดแนมได้ หรือในการแปลการใช้คำว่า “มี” ตามด้วยประโยคกรรมวาทกใช้เพื่อขยายความตามบริบทของภาพยนตร์ ประโยคในลักษณะเช่นนี้คล้ายคลึงกับกลวิธีการเดิมคำอธิบายตามทัศนะของสัญญาวิสายบัว (2550, หน้า 64) ที่ว่าการเดิมคำอธิบายสามารถเดิมคำบรรยายลงไปในตัวบทซึ่งคำอธิบายนั้นควรเดิมให้กะทัดรัด และไม่ขัดจังหวะในการดำเนินเนื้อเรื่องโดยการเดิมคำอธิบายตามบริบทภาพยนตร์นี้เป็นการเดิมเพื่อขยายความออกอย่างสั้น ๆ โดยเป็นการเพิ่มข้อมูลต่อเนื่องจากข้อความที่ปรากฏในบทบรรยายก่อนหน้าจากตัวอย่างประโยคจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* ปรากฏบทบรรยายต้นฉบับ คือ “The passage south is being watched.” แปลเป็นภาษาฉบับแปลได้ว่า “เส้นทางทิศใต้มียามเฝ้า” การแปลประโยคนี้ประธานที่ถูกกระทำของประโยคกรรมวาทก ยังคงเป็นประธานในประโยคกรรมวาทกฉบับแปลแต่มีการใช้คำเชื่อม “มี” และเปลี่ยนคำกริยากรรมวาทก คือ *is being watched* เป็นคำกริยาในประโยคกรรมวาทกว่า *ยามเฝ้า* ซึ่งคำว่า *ยาม* เป็นคำนามทำหน้าที่ประธานของประโยคกรรมวาทกและคำ *เฝ้า* เป็นกริยาของประโยค หากแปลตรงตัวจะแปลได้ว่า *เส้นทางทิศใต้กำลังถูกจับตาดูอยู่* แต่ไม่ทราบว่าจะถูกจับตาดูอย่างไรซึ่งการเดิมคำอธิบายว่า *ยามเฝ้า* นั้นสืบเนื่องจากบริบทภาพยนตร์ก่อนหน้าที่ปรากฏสายสืบของพ่อมดซารูแมนคอยจับตาดูคณะเดินทางพันธมิตรแห่งแหวนด้วยมีคำกล่าวว่า *Hurry! -Take cover! Spies of Saruman*. ปรากฏบทบรรยายได้ภาพยนตร์ว่า *รีบซ่อนเร็ว สายสืบของซารูแมน* ดังนั้น เมื่อแปลประโยค “The passage south is being watched.” จึงได้หมายถึงทางใต้นั้นมีสายสืบของซารูแมนอยู่โดยสามารถรวบรัดให้คำกระชับขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจโดยไม่สะดุดขาดตอน

ความต่อเนื่องของเนื้อเรื่องจึงได้ใช้คำว่า *ยามเฝ้า* และเชื่อมด้วยคำว่า “มี” เพื่อให้เกิดความสละสลวยของภาษาฉบับแปลมากขึ้น

ในงานวิจัยนี้ไม่พบกลวิธีการแปลตรงตัวด้วยการใช้คำว่า “ได้รับ” วางหน้ากริยา คำนาม หรือ นามวลี การแปลตรงตัวด้วยการใช้คำ “มี” ตามด้วยประโยคกรรมจาก การแปลเอาความด้วยการใช้คำ “มี” วางหน้าคำนามหรือนามวลี และการแปลเอาความด้วยการใช้คำ “เป็น” แทนกริยา โดยนำหน้าคำนาม หรือนามวลี แต่พบกลวิธีการแปลนอกเหนือจากกรอบงานวิจัยคือกลวิธีการแปลตรงตัวด้วยการใช้คำ “เป็น” แทนกริยา แล้ววางหน้าคำนามหรือนามวลี เป็นกริยาแปลตรงตัวด้วยการใช้คำ “เป็น” มาเป็นกริยาในประโยคแล้วตามด้วยคำนามหรือนามวลีที่ถูกแปลมาจากคำกริยาของประโยคกรรมจาก คล้ายคลึงกับกลวิธีการเปลี่ยนชนิดของคำที่เปลี่ยนคำกริยากรรมจากในภาษาอังกฤษมาเป็นคำนามหรือนามวลีในภาษาไทย และผู้ถูกกระทำที่อยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคกรรมจากในภาษาอังกฤษยังคงถูกแปลโดยเป็นประธานของประโยคกรรมจากในภาษาไทย ดังนั้นในงานวิจัยฉบับนี้การแปลด้วย การใช้คำ “เป็น” แทนกริยาโดยนำหน้าคำนามหรือนามวลี จะคล้ายคลึงกับการแปลตรงตัวคือประโยคกรรมจากภาษาไทยยังคงรูปแบบประโยคเหมือนกับประโยคกรรมจากภาษาอังกฤษแต่ต่างกันที่การแปลตรงตัวนั้นคำกริยากรรมจากของภาษาอังกฤษยังคงได้รับ การแปลออกมาแสดงหน้าที่เป็นคำกริยาของประโยคในภาษาไทยแต่กลวิธีการแปลด้วยการใช้คำว่า “เป็น” นี้ กริยากรรมจากภาษาอังกฤษถูกเปลี่ยนชนิดคำเป็นคำนามหรือนามวลี ดังตัวอย่างจากภาพยนตร์ *The Golden Compass* เช่น “I fought another bear in single combat and was defeated.” แปลในภาษาไทยได้ว่า “ฉันสู้กับหมีอีกตัว..แล้วฉันเป็นฝ่ายแพ้” สังเกตได้ว่า ประธานของประโยคกรรมจากที่เป็นผู้ถูกกระทำยังปรากฏเป็นประธานของประโยคในภาษาฉบับแปล มีคำว่า “เป็น” ใช้เชื่อมคำ ทำหน้าที่เป็นคำกริยาของประโยคและคำกริยากรรมจากของภาษาต้นฉบับคือ *was defeated* กลายเป็นคำนามในภาษาฉบับแปล คือ *ฝ่ายแพ้* ได้ประโยคที่สั้นกระชับได้ใจความเหมือนดังที่หอมหวล ชื่นจิต (2527, หน้า 163) ได้กล่าวว่า การแปลบทบรรยายได้ภาพยนตร์จะจำกัดด้วยเนื้อที่ในฟิล์มให้พอเหมาะกับกรอบภาพ และขนาดของตัวอักษรที่ใช้พิมพ์คำบรรยายจึงต้องเลือกกลวิธีที่เหมาะสมในการแปล กลวิธีการแปลด้วยการใช้คำว่า “เป็น” นำหน้าคำนามหรือนามวลี นั้นยังสามารถใช้ในการสื่อความหมายของคำว่า “เป็น” หมายถึง การส่งสิ่งของต่อให้ หรือ การมอบสิ่งของให้แก่บุคคล ดังตัวอย่างจากภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* ด้วยประโยคว่า “...nine rings were gifted to the race of Men...” แปลเป็นภาษาฉบับแปลว่า “9 วงเป็นกำนัลแด่เผ่าพันธุ์มนุษย์” เผ่าพันธุ์มนุษย์ในความหมายนี้จากบริบทภาพยนตร์คือกษัตริย์ของเมืองต่าง ๆ ซึ่งผู้แปลได้เลือกใช้ คำว่า เป็นกำนัล หมายถึง การถูกมอบให้ การส่งให้แก่บุคคล คือ เผ่าพันธุ์มนุษย์

การแปลนอกเหนือจากกรอบงานวิจัยอีกกลวิธีหนึ่งคือการแปลตรงตัวด้วยการใช้คำว่า “ได้รับ” นำหน้าคำสรรพนามจากตัวอย่างประโยคในภาพยนตร์ *The Golden Compass* คือ “I feel, you **are meant** to have it.” แปลในภาษาฉบับแปลได้ว่า “ฉันรู้สึกว่าคุณควรได้รับมัน” ซึ่งคำว่า “ได้รับ” เป็นคำบ่งชี้กรรมจากคำหนึ่งเช่นเดียวกัน ดังที่สุนน อริยปิณฑ์ (2548, หน้า 56) กล่าวว่า การแปลประโยคกรรมจากหากความหมายเป็นไปทางน่าฟังพอใจจะใช้คำว่า “ได้รับ” นำหน้ากริยา แต่ในตัวอย่างนี้คำว่าได้รับมานำหน้าคำสรรพนาม

การศึกษาแนวทางการแปลประโยคกรรมจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในบทบรรยายได้ภาพยนตร์ของจิระนันท์ พิตรปรีชาอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าในการแปลนั้นผู้แปลได้ดูบริบทจากเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ประกอบการแปลประโยคกรรมจากในประโยคนั้น ๆ รวมทั้งทั้งบริบทของประโยคก่อนหน้าและบริบทของประโยคที่อยู่ถัดไป รวมทั้งความสัมพันธ์ของตัวละครในภาพยนตร์ ลักษณะพื้นที่ของกรเกิดเหตุการณ์ หรือความเหมาะสมของภาษาตามลักษณะของตัวละครหรือเนื้อเรื่อง และสุดท้ายคือบริบทภาษาผู้อ่านฉบับแปลเพื่อสร้างคำ หรือ จัดเรียงคำในประโยคให้มีลีลาสะสลายและเหมาะสมต่อปริมาณคำในพื้นที่กรอบจำกัดของจอภาพยนตร์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจการดำเนินของเนื้อเรื่องอย่างไม่สะดุดและสนุกสนานกับคำพูดของตัวละครด้วย

นอกจากการวิเคราะห์กลวิธีการแปลประโยคกรรมจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยแล้ว ยังมีการศึกษาข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการใช้คำบ่งชี้กาลในประโยคกรรมจากภาษาไทยที่ปรากฏในคำบรรยายได้ภาพยนตร์ที่ถูกแปลจากประโยคต้นฉบับภาษาอังกฤษตามกาลต่าง ๆ และกลวิธีการแปลประโยคกรรมจากอังกฤษเป็นภาษาไทยสามารถอภิปรายผลข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

ข้อมูลประโยคต้นฉบับกรรมจากภาษาอังกฤษพบจำนวนทั้งสิ้น 234 ประโยค แบ่งออกเป็น 6 กาลคือ Present Simple Passive , Present Continuous Passive , Present Perfect Passive , Past Simple Passive , Past Perfect Passive และ Future Simple Passive โดยพบประโยคโครงสร้าง Present Simple Passive มากที่สุด 128 ประโยค ลำดับต่อมาคือ Past Simple Passive 58 ประโยค และกาลที่พบได้น้อยที่สุด คือ Past Perfect Passive จำนวน 2 ประโยค

จากข้อมูลจำนวนประโยคกรรมจากต้นฉบับตามกาลทั้งหมด 6 กาลนี้ เมื่อถูกนำมาแปลเป็นภาษาไทย ผู้แปลเลือกใช้คำบ่งชี้กาล คือ คำบ่งชี้กาล เคย แล้ว จะ ตลอดกาล ทุกวัน และ ไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาล ในประโยคแปลภาษาไทย โดยพบจำนวนข้อมูลประโยคที่ไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาลมากที่สุดจำนวน 177 ประโยคจากกาลที่พบคือ Present Simple Passive , Present Continuous Passive , Present Perfect Passive , Past Simple Passive , Past Perfect Passive มีเพียงกาล Future Simple Passive ที่พบคำบ่งชี้กาล “จะ” เป็นส่วนใหญ่

ในส่วนของประโยคแปลภาษาไทยที่ไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาลนั้นพบในกลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ (2.4) มากที่สุด โดยพบ 59 ประโยคจาก 177 ประโยค ในประโยคที่ไม่ปรากฏคำบ่งชี้กาลใด ๆ นั้นผู้ชมภาพยนตร์สามารถเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆได้จากการชมภาพยนตร์เช่น ประโยคต้นฉบับ "...you've been summoned here to answer the threat of Mordor." ซึ่งเป็นประโยคตัวอย่างในภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* ปรากฏประโยคฉบับแปลคือ "เรามาชูหน้ากันเพื่อรับมือกับพวกมอร์ดอร์" ในขณะที่คำบรรยายใต้ภาพยนตร์ภาษาไทยขึ้นบนฉาก ปรากฏภาพในฉากคือตัวละครมารวมประชุมกันในสถานที่ที่ถูกเตรียมไว้ ดังนั้นแม้ในประโยคแปลไม่ระบุคำบ่งชี้กาล ผู้ชมก็สามารถเข้าใจการลำดับเนื้อเรื่องได้จากภาพที่ปรากฏบนฉากที่กำลังชมอยู่

จากข้อมูลประโยคแปลภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้คำบ่งชี้กาล *เคย แล้ว จะ ตลอดกาล และ ทุกวัน* ตามกาลต่าง ๆ นั้นพบว่าคำบ่งชี้กาลคำ ๆ หนึ่ง สามารถพบในประโยคแปลได้หลายกาล เช่น สามารถพบคำบ่งชี้กาล *จะ* ได้ในประโยค Present Simple Passive , Present Continuous Passive , Past Simple Passive และ Future Simple Passive จึงจะเห็นได้ว่า การใช้คำบ่งชี้กาลในภาษาไทย อาจมิได้แสดงว่ากริยานั้นเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เวลาไหน เพียงแต่คำในภาษาไทยต้องการชี้ให้เห็นว่ากริยาอยู่ในขั้นตอนแสดงอาการใดอยู่ (นววรรณ พันธุเมธา, 2527, หน้า 45) เช่น การพบคำบ่งกาล *"จะ"* จากประโยคฉบับแปล "พลังของเอลฟ์ไม่อาจจะต่อต้านความชั่วร้ายนี้ได้" ถูกแปลจากประโยคต้นฉบับคือ "This evil cannot **be concealed** by the power of the Elves." ปรากฏในภาพยนตร์ *The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring* การใช้คำ *"จะ"* นี้ไม่ได้บ่งเหตุการณ์อนาคตเป็นการให้ข้อมูลที่สอดคล้องกับการดำเนินของเรื่องในภาพยนตร์ หรือการใช้คำบ่งชี้กาล *แล้ว* มิได้บ่งชี้ถึงเหตุการณ์เกิดขึ้นในอดีตเสมอไปแต่สามารถบอกปัจจุบันได้ เช่น ปรากฏประโยคฉบับแปลคือ "ปราสาททลายแล้ว..ถอย!" ถูกแปลจากประโยคต้นฉบับคือ The castle **is breached**. Retreat! ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง *The Lord of the Rings: The Two Towers* ตัวละครพูดประโยคนี้เป็นเวลาเดียวกันกับเหตุการณ์การพังทลายของปราสาทในภาพยนตร์ จึงบอกให้กองกำลังทหารถอยหลบหนีไป ดังจะเห็นได้ว่าคำบ่งชี้กาลอาจมิได้ระบุเวลาที่เจาะจงตรงตามความหมายของคำบ่งชี้กาลนั้น ๆ แต่ผู้แปลเลือกใช้คำเพื่อสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์

ดังจะเห็นได้จากการแปลประโยคตามกาลนั้น คำบ่งชี้กาลอาจไม่ได้ระบุถึงเวลาที่แท้จริงของการเกิดกริยานั้นเพียงแต่แสดงขั้นตอนการแสดงอาการของกริยาที่เกิดขึ้น และแม้ในประโยคภาษาไทยไม่พบคำบ่งชี้กาลใด ๆ ผู้ชมก็ยังสามารถเข้าใจการดำเนินเหตุการณ์ในภาพยนตร์ได้จากการชมภาพที่ปรากฏในฉากที่สอดคล้องกับผู้แปลแปลบรรยายภาษาไทยใต้ภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากโลกทัศน์ในการแสดงกาลของผู้ใช้ภาษาในแต่ละภาษา มีความแตกต่างกัน ภาษาในทวีปยุโรป

หลายภาษา มีการแสดงกาลชัดเจน เช่น ภาษาอังกฤษ (Trudgill, 1974) มีการแบ่งเวลาออกเป็นกาลต่าง ๆ แต่ในภาษาไทยเมื่อพิจารณาคำว่า *จะ กำลัง อยู่ แล้ว* อาจมิได้บอกกาลชัดเจนว่ากริยาเกิดขึ้นเมื่อใด เพียงแสดงชั้นการเกิดกริยานั้นตามลักษณะกิจกรรมซึ่งผู้พูดแสดงออก (นววรรณ พันธุเมธา, 2527, หน้า 44)

ภาษาไทยนั้นมีลักษณะคล้ายกับภาษาของพวกโฮปีที่เป็นชนเผ่าในประเทศอเมริกา ซึ่งชาวโฮปีมีการใช้ภาษาแสดงถึงมุมมองและการรับรู้ถึงแวดล้อมของพวกเขามากกว่าภาษาในโซนยุโรป ทักษะเรื่องการใช้ภาษาในการบอกเวลามีความแตกต่างเช่นเดียวกัน โดยภาษาโฮปีไม่มีคำกริยาแสดงเวลาชัดเจนเหมือนคำกริยาบอกเวลาในภาษาอังกฤษ แต่ใช้คำกริยาแสดงการเกิดเหตุการณ์ด้วยการพิจารณาตามเหตุการณ์ เช่น กำลังดำเนินอยู่ ทำเป็นปกติ ผู้พูดแสดงความคาดหวังหรือการทำนายเหตุการณ์ในอนาคต รวมทั้งพิจารณาช่วงระยะห่างของเวลาในการเกิดเหตุการณ์จากเริ่มต้นจนเหตุการณ์จบลง (Hopi language, 2011)

เมื่อมุมมองทางการใช้ภาษาเพื่อบอกเวลาของชาวโฮปีมีลักษณะคล้ายกับมุมมองการใช้ภาษาเพื่อบอกเวลาในภาษาไทย จึงสรุปได้ว่าประโยคแปลภาษาไทยที่ถูกแปลจากประโยคตามกาลในภาษาอังกฤษ พบคำบ่งชี้กาลใช้สำหรับแสดงชั้นการเกิดกริยาตามกิจกรรมที่ผู้พูดกระทำว่ากำลังดำเนินอยู่หรือทำกริยานั้นเสร็จสิ้นแล้ว การบอกแสดงชั้นการเกิดกริยานั้นในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Aspect โดยภาษาไทยมีมุมมองการใช้ภาษาในลักษณะการบอกชั้นการเกิดกริยา (Aspect) เพียงอย่างเดียว แตกต่างจากภาษาอังกฤษมีมุมมองการใช้ภาษาบอกกาลเป็นอดีต ปัจจุบัน อนาคต ชัดเจน รวมถึงชั้นในการเกิดกริยาด้วย ดังนั้นในภาษาไทยคำบ่งชี้กาลคำ ๆ หนึ่ง เช่น *จะ* จึงสามารถพบได้หลายกาลคือ Present Simple Passive , Present Continuous Passive , Past Simple Passive และ Future Simple Passive ทั้งนี้ในงานวิจัยผู้แปลได้เลือกใช้คำให้สอดคล้องกับการดำเนินเรื่องได้อย่างลงตัว

กล่าวโดยสรุปการศึกษาการใช้คำบ่งชี้กาลในประโยคแปลภาษาไทยที่แปลจากประโยคกรรมวาจกต้นฉบับตามกาลต่าง ๆ นั้น พบว่าผู้แปลแปลประโยคตามกาลโดยไม่ระบุคำบ่งชี้เวลาในประโยคฉบับแปลภาษาไทยเป็นจำนวนมาก โดยพบในกลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ (2.4) มากที่สุด ซึ่งแม้ไม่ได้ระบุคำบ่งชี้กาล แต่ลักษณะประโยคนั้นถูกแปลได้สอดคล้องกับลำดับเวลาเหตุการณ์ในการดำเนินเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามกาลในรูปแบบ Future Simple Passive พบว่าผู้แปลเลือกใช้คำบ่งชี้กาล จะเป็นส่วนใหญ่โดยพบในกลวิธีการแปลด้วยการหลีกเลี่ยงการถ่ายทอดความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ (2.4) มากที่สุด ซึ่งคำบ่งชี้เวลา *จะ* นั้นช่วยให้ทราบว่าคำกริยานั้นดำเนินอยู่ในช่วงเวลาตอนไหน (นววรรณ พันธุเมธา, 2527, หน้า 43) ทั้งนี้ในการแปลอาจต้องดูบริบทของเนื้อเรื่อง รวมทั้งการดำเนินลำดับเหตุการณ์ของ

เนื้อเรื่องประกอบ จึงจะสามารถแปลเป็นภาษาฉบับแปลให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
จริงตามบริบทในภาพยนตร์รวมถึงเพื่อรักษาความสละสลวยของภาษาในบทบรรยายได้ภาพยนตร์
ไว้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

สืบเนื่องจากการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่องกลวิธีการแปลกรรมวาทจากภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาไทย : กรณีศึกษางานแปลบทบรรยายได้ภาพในภาพยนตร์แนวแฟนตาซี โดยจิระนันท์
พิตรปรีชา ผู้วิจัยได้พบประเด็นอื่นที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในด้าน
การแปลภาพยนตร์ รวมไปถึงงานด้านวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงขอเสนอแนวทาง
ในการศึกษาและงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการแปลระหว่างการแปลประโยคกรรมวาทที่มีโครงสร้าง
“be + past participle” และประโยคที่มีโครงสร้าง “be + adjective” ที่คำ adjective อยู่ในรูป -ed
คล้ายคลึงกับรูปแบบ past participle ในบทบรรยายได้ภาพยนตร์แนวอื่น ๆ
2. ศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการแปลประโยค Passive Causative Form คือ have (get) +
something + past participle เปรียบเทียบกับประโยคกรรมวาท (Passive Voice) ในภาพยนตร์
แนวต่อสู้แฟนตาซี เช่น *Resident Evil* เป็นต้น
3. ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการแปลประโยคกรรมวาทในบทบรรยายได้ภาพยนตร์
ภาษาอังกฤษเทียบกับบทบรรยายภาษาไทยในภาพยนตร์ไทยแนวรักและตลก (Love Comedy) เช่น
กวนมึนโฮ เป็นต้น
4. ศึกษากลวิธีการแปลประโยคตามกาลในภาพยนตร์ที่มีการดำเนินเรื่องในปัจจุบันและ
ย้อนเวลาในอดีต เช่น *Back to the Future* เป็นต้น